

get; men det kan ikke, forekommer det mig, lede til at forkaste det hele Affnit, hvormed der her er Tale.

Formanden: Det ærede 12te kongevalgte Medlem har begjært Ordet. Hvis det kun er for at gjøre nogle faa Bemærkninger, da vil jeg ansee det for muligt endnu at kunne tilendebringe det foreliggende Affnit af denne Sag idag. Jeg skal dog tilføie, at det ærede Medlem naturligtvis er fuldkommen berettiget ogsaa til en udførligere Udtalelse, især da han er en af Forslagsstillerne. Men, saafremt han ønsker at yttre sig udførligere, vil jeg lade Sagen gaae over til det følgende Møde.

Carlsen: Det er kun en kort Bemærkning, som jeg ønsker at gjøre.

Formanden: Det ærede Medlem har da Ordet.

Carlsen: Jeg vil først udtale, at jeg mulig ikke rigtig forstod den af den ærede Ordførers Bemærkninger. Saavidt jeg forstod ham, sagde han imidlertid, at der væsentlig kun var den Forskjel mellem Forslaget under Nr. 3 og Regjeringens Forslag, at naar man vedtog Regjeringens Forslag, bifaldt man, at Regjeringen opgav at sørge for, at Creationsbrevene stedse bleve overholdte, men at, naar man derimod vedtog Forslaget under Nr. 3, paanødte man Regjeringen et saadant Tilsyn. Saaledes lode hans Ord for mig, skjøndt jeg ikke rigtig vilde troe mine egne Ord. Jeg kan nemlig ikke ret forstaae denne Bemærkning. Det er jo dog ganske klart, at man ved at vedtage Regjeringens Forslag gaaer meget videre end til at fritage Regjeringen for at sørge for, at Familieformuen bliver i en eller anden Form tilstede. Nei, man gjør noget ganske Andet og meget Mere. Man aabner derved en Vej, ved hvilken Familieformuen fuldkomment kan ophæves gennem en Beslutning af nogle Enkelte, saaledes at alle de øvrige Berettigede, som ellers maatte være til eller blive til, der ikke have taget Deel i denne Beslutning, derefter for-

gives vilde henvende sig til Domstolene; de ville blive afviste. Der foreligger altsaa, synes det mig, ikke Noget i den nævnte Henseende, der kan stille Forholdet mellem de tvende Forslag saaledes, som den ærede Ordfører meente.

Ordføreren: Jeg skal dertil kun svare, at min hele Bemærkning angik den almindelige Bessyttelse, som Staten yder ved at tillade og sørge for, at Testators Villie skal kunne gjælde for kommende Tider. Vi maae jo nemlig erindre, at, for at overhovedet en Testators Villie skal kunne gjælde for Fremtiden, udkræves der en positiv Foranstaltning fra Statsmagtens Side; thi naar man er død, kan man ikke sørge for, at Ens Villie bliver overholdt. (En Stemme: Men det kan Familien.) Ja, det kan Familien gjøre, men naar Familien ikke vil det, og det er jo den Forudsætning, der her er Tale om, at Familien ikke længere vil det, saa udkræves der jo en positiv Foranstaltning fra Statens Side til at haandhave den Afsdødes Villie mod Familiens Villie, og det er det Spørgsmaal, mener jeg, som reiser sig, naar man kommer ind paa disse almindelige Synspunkter, hvorvidt Staten positivt bør beslytte den Afsdødes Villie mod de Nulevende.

Flere Medlemmer: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Da flere Medlemmer begjære Ordet, indseer jeg, at det vil være umuligt at bringe Sagen tilende i dette Møde og skal derfor standse Forhandlingen. Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Torsdag, Kl. 2, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov sigtende til at fremme Lehn's, Stamhus's og Fideicommissgodser's Overgang til fri Sordetendom m. m.

Mødet hævet Kl. 4^{3/4}.